

GreCsó Krisztián

Örök más

Korai születésnap vers Árvai Juditnak

*Hunyorognak a hajnali házak,
Izzad a pára az ablakon,
Kialudt bódulat, sístergő lázak
Józanodnak a vak havon.*

*Barázdált régi téli talány,
A libabőr illatos zúzmara,
A húsz éve húszéves a lány
Vásott józansága híz haza.*

*Igazán mindig vártalak téged,
Korán ezért nem jöhettél,
A málló múltat velem beérted,
Mindből vagy, akit szerettél.*

*Tán mindből egy, az örök más,
Húsz éve húszéves mozdulat,
Rendezett örület, kései látomás,
Nagyon is prózai fordulat.*

*Hunyorognak a hajnali házak,
Látod, eszembe jutsz mindenről,
Didergő bódulat, felfakadt vágyak,
És még szó sem esett Istenről.*

Ha szeretne

*olvad a hó bőre az utcán
lé erein barna buszjegy evez
akárha géz teste véres hullám
talán óvott gyapjú nemez*

zsenge az udvari zsidongás
ez az óvoda nekem a tenger
eggyé lesz sírás és visongás
és nagyon kicsit az az ember

kevésbé már nem is lehetne
varas sebek a keréknyomban
szeretni szeretnék ha szeretne
cifrázhatnám még elég hosszan

kutyapiszok füstöl a járdán
darálttészta vagy inkább bonbon
úgy várom mintha nem is várnám
hallgat a táj helyette mondom

végül aratókorsó lesz a testünk
verejtéket vérzik és gyöngye
mint kent karéj pofára estünk
a remény sem adja már többre

belül hasznos üresség tolong
sorsáról sejtelve sincs már
magáért sír mint téren a bolond
fagyott sejtekben maradt a kincstár

a duna meder-méhe hallgat
fent rozsdás uszály vesztegel
az otthontalan híd halkán jajgat
magányos öreg az leszel